

Van: [redacted] <[redacted]@online.nl>

Verzonden: 21-02-2026 15:01

Aan: Secretariaat Vrije Tijd <Secretariaatvrijetijd@zoetermeer.nl>

CC: Woo <Woo@zoetermeer.nl>

Onderwerp: Heropening klachtprocedure en vervolgstappen integriteitsverzoek

LET OP: Dit bericht is afkomstig van buiten de Gemeente Zoetermeer. Klik niet op links of open geen bijlagen tenzij u de afzender en het doel van het bericht vertrouwt.

Geachte [redacted]

Naar aanleiding van mijn eerdere correspondentie bericht ik u dat ik, bij het uitblijven van een inhoudelijke reactie en het niet ontvangen van de gevraagde ongelakte stukken — in het bijzonder de passages waarin wordt gesproken over het "ervoor gaan liggen" van mijn overnametraject — inmiddels mijn verzoek tot heropening en heroverweging van de klachtafhandeling formeel heb ingediend.

Dit verzoek is u inmiddels in cc toegezonden en dient als formele voortzetting van de klachtprocedure op basis van de thans beschikbare Woo-documenten.

Ik stel u hierbij nog eenmaal in de gelegenheid om binnen drie werkdagen inhoudelijk op mijn verzoeken te reageren, waaronder:

- het verstrekken van de gevraagde ongelakte documentatie;
- de bevestiging dat alle relevante stukken onder documentbewaring (legal hold) blijven vallen.

Bij gebreke van een inhoudelijke reactie zal ik het integriteitsverzoek — waarvan u het concept reeds in bijlage aantreft — formeel indienen en verdere stappen overwegen richting de daartoe aangewezen instanties.

Ik vertrouw erop dat u de ernst van deze kwestie onderkent en zie uw reactie tegemoet.

Met vriendelijke groet,

[redacted]

cc [redacted] (Woo / juridisch)

Bijlage: concept integriteitsverzoek

Aan:

Postbus 15
2700 AA Zoetermeer

Geachte heer/mevrouw,

Ik vraag u om een integriteit onderzoek in te stellen naar de afdeling vrijetijd cultuur van de gemeente Zoetermeer en gemeentelijk vastgoed.

1. Context en aanleiding van dit verzoek

In 2024 ben ik in contact gekomen met de exploitant van JJ Music House, een cultureel muziekcentrum in Zoetermeer. Het betrof een constructie waarin een stichting de culturele doelstellingen borgde en waarbinnen een eenmanszaak verantwoordelijk was voor de horeca-exploitatie. De exploitant wenste, mede vanwege leeftijd en persoonlijke omstandigheden, zijn onderneming over te dragen.

Vanaf het eerste contact was voor mij duidelijk dat dit mijn droomlocatie was en was ik vastberaden het te kopen. Ik heb gedurende een lange periode intensief gewerkt aan een concrete en realistische overname. Dat betekende: het uitwerken van bedrijfsplannen, het voorbereiden van investeringen, het spreken met betrokkenen, het leren kennen van de organisatie, vrijwilligers en gebruikers van de locatie, en het beschikbaar maken van eigen middelen om de overname mogelijk te maken.

Ik trad op als serieuze en kapitaalkrachtige koper, volledig bereid om de onderneming met eigen geld per 1 juni 2025 over te nemen, zonder afhankelijkheid van subsidies of gemeentelijke financiering. De verkopende partij heeft mij in die hoedanigheid gepresenteerd richting derden, waaronder ook richting de gemeente Zoetermeer zijn vrijwilligers en cliëntèle. Voor alle betrokkenen was duidelijk dat er sprake was van een concreet, overnametraject.

Hoewel de overname zonder gemeentelijke toestemming of financiële betrokkenheid had kunnen plaatsvinden, heb ik er – juist vanuit zorgvuldigheid, transparantie en fatsoen – voor gekozen om mij kort vóór de beoogde overnamedatum richting de gemeente te presenteren. Niet omdat dit juridisch vereist was, maar omdat ik het vanzelfsprekend achtte dat een culturele locatie in verhuurd door gemeentelijk vastgoed werd geïnformeerd over een opvolgende exploitant die stichting en eenmanszaak zou voortzetten.

Wat mij op dat moment nog volstrekt onbekend was, is dat deze keuze – ingegeven door openheid – het begin zou blijken van een langdurig traject van traineren, tegenwerking en uiteindelijk buitenspel zetten door medewerkers van cultuur en vastgoed.

Uit de Woo-stukken die ik pas veel later heb ontvangen, blijkt namelijk dat deze presentatie die (feitelijk niet noodzakelijk was geweest) ook intern binnen de gemeente zelfs werd erkend dat het overnametraject zonder gemeentelijke bemoeienis had kunnen doorgaan. Die wetenschap heeft mijn vertrouwen achteraf diep geraakt: waar ik handelde vanuit fatsoen en transparantie, werd diezelfde openheid intern kennelijk niet beantwoord met zorgvuldigheid, maar met heimelijke strategische zetten om de overname te frustreren.

Na mijn presentatie richting de gemeente veranderde de dynamiek ingrijpend. Essentiële randvoorwaarden voor afronding van de overname, met name de totstandkoming van een concept-huurovereenkomst, begonnen structureel uit te blijven. Wat aanvankelijk nog werd gepresenteerd als “drukte” of “interne afstemming”, ontwikkelde dit zich tot een maand stilstand. Die stilstand had directe gevolgen: onzekerheid bij de verkopende partij, oplopende spanning, en een steeds kwetsbaardere positie voor mij als koper die al tijd, energie en middelen had geïnvesteerd.

Nu recent, na intensieve Woo-procedures, werd zichtbaar wat zich in diezelfde periode achter de schermen afspeelde binnen de gemeente Zoetermeer.

Uit interne e-mailcorrespondentie blijkt dat niet slechts sprake was van traagheid of bestuurlijke voorzichtigheid, maar van expliciete interne gesprekken over het “ervoor gaan liggen” inzake het overnametraject. Er werd intern besproken dat dit ertoe zou kunnen leiden dat “de deal dan niet doorgaat”. Daarbij werd zelfs stilgestaan bij het risico dat de verkopende partij de schade bij de gemeente zou kunnen claimen.

Wat in deze interne afwegingen volledig ontbreekt, is enige reflectie op mijn positie als koper, op de schade die ik zou lijden, of op de vraag welke verantwoordelijkheid een gemeente heeft tegenover een burger die te goeder trouw handelt en investeert.

Die constatering heeft mij diep verbaasd en eerlijk gezegd ook geschokt. Niet alleen omdat hier wordt gesproken over het bewust laten stranden van een regulier overnametraject, maar vooral omdat dit gebeurde terwijl ik aantoonbaar bekend was als overnemende gegadigde en terwijl ik juist door mijn transparante houding afhankelijk was geworden van gemeentelijk handelen.

Vanaf dat moment is voor mij het beeld ontstaan – en door de Woo-stukken bevestigd – dat binnen de gemeente Zoetermeer niet langer werd gestuurd op zorgvuldige afweging van belangen, maar op het creëren van ruimte voor een andere, door de gemeente gewenste partij. Een partij waarvoor vervolgens NB zelfs publieke middelen beschikbaar werden gesteld, terwijl mijn traject doelbewust werd vertrapd en uitgehold.

Het gevoel dat hierbij ontstond, en dat door de stukken wordt onderbouwd, is dat gemeenschapsgeld is ingezet om een reguliere koper door de verkopende partij buitenspel te laten zetten, zodat een bestuurlijk gewenste uitkomst kon worden gerealiseerd. Dat raakt niet alleen mijn persoonlijke belangen, maar raakt ook de kern van behoorlijk bestuur. Juist daarom acht ik een onafhankelijk integriteitsonderzoek noodzakelijk.

2. Eerste signalen van traineren en verschuivende kaders

Na mijn presentatie richting de gemeente Zoetermeer is het overnametraject tegengewerkt. Dat gebeurde niet door één incident, maar door een opeenstapeling van handelingen en nalaten door verschillende gemeentelijke functionarissen, die achteraf gezien een consistent patroon laten zien.

In het eerste gesprek dat ik had met vertegenwoordigers van de gemeente, waaronder J, werd reeds een opvallende koers ingezet. In dat gesprek werd door hem gesproken over de mogelijkheid dat JJ Music House beter een “*satellietlocatie*” locatie kon

worden voor de partij die uiteindelijk nu in de locatie ziet waarbij de verkoper nu is betaald uit subsidie gelden.

Het tegenwerken van mijn overname begon al door de huurovereenkomst te stagneren. De totstandkoming van een concept-huurovereenkomst – een essentiële randvoorwaarde voor afronding van de overname – bleef uit. Deze vertraging lag niet aan mij en ook niet aan de verkopende partij, maar aan de gemeentelijke organisatie.

De behandelaar die hier een centrale rol in speelde was [REDACTED] van gemeentelijk vastgoed. Zij was verantwoordelijk voor het huurtraject en heeft gedurende een langere periode geen concept aangeleverd, ondanks herhaalde verzoeken. Deze vertraging had directe gevolgen: de verkopende partij werd onzeker, het tijdspad kwam onder druk te staan en mijn positie als koper werd steeds kwetsbaarder.

Wat dit achteraf bijzonder ernstig maakt, is dat dezelfde [REDACTED] later werd voorgesteld als behandelaar van mijn Woo-verzoek. Daarmee werd een functionaris die inhoudelijk betrokken was bij het traineren van het overnametraject, vervolgens belast met de beoordeling en openbaarmaking van documenten die juist dat handelen betroffen. Dit roept ernstige vragen op over onafhankelijkheid en belangenverstrengeling.

3. Interne gemeentelijke afstemming: “ervoor gaan liggen”

Pas na het indienen van mijn Woo-verzoek werd zichtbaar wat zich in dezelfde periode intern binnen de gemeente afspeelde.

Uit de Woo-stukken blijkt dat ambtenaren onderling expliciet overleg voerden over de vraag of men “ervoor kon gaan liggen” om de overname tussen mij en verkoper te frustreren. In die interne communicatie wordt letterlijk gesproken over de consequentie dat “de deal dan waarschijnlijk niet doorgaat”.

Daarbij wordt niet alleen het laten stranden van de overname besproken, maar ook expliciet het risico dat de verkopende partij de schade bij de gemeente zou kunnen claimen. De term die NB over mij daarbij nog wordt gebruikt – en die ik hier letterlijk citeer omdat zij illustratief is – is dat de koper “*hier al veel tijd en geld in heeft gestoken*”. Deze erkenning is cruciaal.

Wat in deze interne afstemming volledig ontbreekt, is enige reflectie op mijn positie. Er wordt niet gesproken over:

- mijn investeringen;
- mijn voorbereidingen;
- mijn tijdsbesteding;
- mijn financiële risico's;
- of mijn schade als koper en eventuele claims mijnerzijds
- Wat het verlies van de overname voor mij betekent zowel emotioneel toekomst als financieel.

Ik besta in deze interne afwegingen voor de gemeente /cultuur eenvoudigweg niet.

Dit terwijl ik aantoonbaar al bekend was als overnemende koper per 1 juni 2025, door de verkopende partij was gepresenteerd. Dat mijn belangen in het geheel niet zijn meegewogen, terwijl wel werd nagedacht over het afkopen of compenseren van de verkoper, vormt naar mijn oordeel een ernstige schending van het beginsel van zorgvuldigheid.

4. Parallele realiteit: Music Soul House al in beeld

Tegelijkertijd blijkt uit dezelfde Woo-stukken en uit latere reconstructie dat Music Soul House reeds al veel eerder in beeld was.

In gesprekken met mij werd tevens door gemeentelijke vertegenwoordigers – waaronder [J] [J] – expliciet gesteld dat JJ Music House geen locatie was waarop subsidies van toepassing zouden zijn. Ook werd mij voorgehouden dat de Boerderij “niet in beeld was” als overnemende of betrokken partij.

Die mededelingen blijken achteraf onjuist, ook het ontkennen daarvan door [J] [J] richting het bestuurslid van JJ music house [J] [J] die nadat ze via mij haar zorgen uitsprak dat het er op leek dat de gemeente een andere partij gelieerd aan de Boerderij voor mij in de plaats op het oog had werd door [J] ontkend.

Uit de Woo-stukken volgt dat Music Soul House:

- reeds gevestigd was in de Boerderij;
- ten minste vanaf januari gesprekken voerde met gemeentelijk vastgoed;
- sprak over uitbreiding naar een extra locatie buiten de Boerderij;
- en dat JJ Music House in dat kader concreet in beeld was.

Deze parallele werkelijkheid is mij nooit kenbaar gemaakt. Integendeel: ik ben actief in de veronderstelling gehouden dat er geen alternatief scenario was, terwijl intern juist wél werd gewerkt aan het positioneren van een andere partij.

Dit maakt ook begrijpelijk waarom:

- de huurovereenkomst benodigd voor mijn overname langdurig uitbleef;
- mijn overname steeds verder werd opgerekt;
- en waarom na het afbreken door verkoper binnen 2 dagen een gesubsidieerd alternatief kon worden gerealiseerd. (besproken met de wethouder Blansjaar)

5. Integriteitsverzoek en rol [J]

Toen deze tegenstrijdigheden zich opstapelden, en verkoper met de gemeente in gesprek ging en hij alsnog werd overtuigd om het aan de door de gemeente gewenste partij te verkopen waarvoor ik wel aan de kant gezet diende te worden en hiervoor subsidie gelden voor zijn gebruikt, heb ik verzocht om een integriteitsonderzoek. Dit omdat mij ook vlak voor de beoogde overname datum duidelijk werd dat er al 17 jaar oogluikend werd toegestaan dat verkoper voor de stichting aangenomen krachten gebruikte voor het bemannen van zijn eenmanszaak. Ik was sowieso zelf bezig personeel te werven om na overname de horeca-afdeling van JJ musicouse te bemannen gezien ik een 7 daagse programmering voor ogen had zodat aan alle punten uit de statuten invulling gegeven kon worden. Dit verzoek werd NB in behandeling genomen behandeld door [J] [J] zelf.

Dat is problematisch, omdat uit de Woo-stukken blijkt dat [redacted] zelf inhoudelijk betrokken was bij het dossier. Zij is onder meer degene die aan [redacted] heeft verklaard dat de een aan Boerderij gelieerde partij “niet in beeld was” als overnemende of gewenste partij. Een verklaring die, gelet op de inmiddels bekende feiten, onjuist was.

Dat een integriteitsverzoek wordt beoordeeld door een functionaris die zelf onderdeel is van het feitencomplex, is naar mijn oordeel fundamenteel onjuist. Daarmee ontbreekt iedere schijn van onafhankelijkheid.

6. Onjuiste of ontbrekende verslaglegging

Daarnaast heb ik in dit traject geen correcte of volledige verslaglegging ontvangen van een gesprek. Er is een gesprek gevoerd in bijzijn van [redacted] (een werknemster van cultuur die net 1 maand in dienst was en i.p.v. [redacted] deelnam aan gesprek en de notulen moest verzorgen. Waarbij zowel ondergetekende en [redacted] en [redacted] namens vastgoed aanwezig waren alsmede de verkoper [redacted] met zijn vrouw [redacted]. Ik heb ik direct verzocht om de gebrekkige notulen alsnog te mogen ontvangen wat werd toegezegd. Maar mij niet meer toekwamen. [redacted] verklaarde dat dit niet meer nodig was nu [redacted] in een afrondende fase binnen 24 uur een andere kandidaat had en ik geen gesprekspartner meer was. Natuurlijk klopt ook dat niet notulen horen vertrekt te worden en een compleet beeld van een gesprek te geven. Ik heb gevraagd in het kader van het Woo verzoek om legal hold echter de communicatie tot mijn verzoek en afwijzing is opgenomen de interne communicatie over dit feit ontbreekt tot op heden. M.a.w aan wie is mijn verzoek teruggekoppeld door [redacted] en welk advies en antwoorden kreeg ze hierop?

7. Woo-procedure als voortzetting van het traineren

Toen ik uiteindelijk genoodzaakt was een Woo-verzoek in te dienen, herhaalde zich hetzelfde patroon:

- Gefragmenteerde behandeling;
- Wisselende behandelaars;
- Betrokkenheid van eerder inhoudelijk betrokken functionarissen;
- Structurele weigering van onafgelakte passages die betrekking hebben op subsidiebedragen en besluitvorming over gemeenschapsgeld.

Deze weigeringen hebben niets van doen met privacy, maar raken direct aan publieke besteding van middelen. Desondanks wordt mij stelselmatig medegedeeld dat ik “bezwaar kan maken”, terwijl de gemeente weet dat deze informatie per direct noodzakelijk is voor mijn civiele procedure tegen de verkopende partij, die reeds is gedagvaard.

8. Conclusie tot dit punt

Alles overziend ontstaat het beeld dat:

- Ambtenaren onderling plannen smeedden om mijn overname te laten stranden;

- Daarbij expliciet rekening hielden met de schade van de verkoper, maar niet met die van mij;
- Parallel een door de gemeente gewenste partij positioneerden;
- En vervolgens gemeenschapsgeld inzetten om die uitkomst te realiseren.

Als burger heb ik ervaren hoe grote institutionele krachten bij de gemeente van Zoetermeer gezamenlijk opereren, waarbij mijn positie systematisch is verzwakt, vertraagd en uiteindelijk genegeerd.

Dit is geen incident. Dit is een patroon.

9. Ontbrekende en ondeugdelijke verslaglegging – [REDACTED]

Een aanvullend en zwaarwegend onderdeel van dit dossier betreft de ontbrekende, onvolledige en niet-geaccordeerde verslaglegging van gesprekken die in het kader van het overnametraject zijn gevoerd.

In het bijzonder doel ik hierbij op de rol van [REDACTED] [REDACTED]. Van het gesprek waarbij zij betrokken was en moest notuleren, heb ik geen correcte, vastgestelde notulen meer ontvangen, terwijl deze gesprekken wel van belang waren voor de verdere koers van het dossier.

Dit staat in schril contrast met de uitgebreide interne verslaglegging binnen de gemeente, die pas later – en slechts gedeeltelijk – via het Woo-verzoek aan het licht is gekomen. Intern werd uitvoerig vastgelegd, afgestemd en geanalyseerd, terwijl ik als direct betrokkene geen inzicht kreeg in wat formeel over mij, mijn plannen en mijn positie werd genoteerd.

Dit gebrek aan transparantie heeft mijn mogelijkheden om tijdig bij te sturen, mijn rechtspositie te bewaken en adequaat te reageren ernstig beperkt.

10. Gevolgen: civiele procedure, juridische trajecten en kosten

De handelwijze van de gemeente heeft niet alleen geleid tot het stranden van mijn overnametraject, maar ook rechtstreeks bijgedragen aan het ontstaan van een civiele procedure. Deze procedure had voorkomen kunnen worden indien het traject zorgvuldig, transparant en zonder verborgen agenda's was verlopen.

In plaats daarvan ben ik geconfronteerd met:

- de noodzaak tot juridisch advies (herhaald en specialistisch);
- het voeren van een civiele procedure, inclusief:
  - dagvaarding,
  - griffierechten,
  - voorbereiding van processtukken,
  - aanvullende aktes;
- een uitgebreid Woo-traject, dat op zichzelf weer juridische advisering, correspondentie en bezwaarprocedures heeft vereist.

Dit alles heeft geleid tot substantiële kosten en tijdsbesteding, terwijl ik mij in diezelfde periode juist had moeten bezighouden met het opzetten en exploiteren van een onderneming.

Ik had op dat moment een bedrijf moeten hebben, met omzet, personeel, programmering en inkomsten, in plaats van maanden bezig te moeten zijn met procedures, verzoeken, bezwaren en juridische escalaties.

De gemeente was zich, althans had zich bewust moeten zijn, van het feit dat haar handelwijze:

- mijn traject blokkeerde,
- de verkopende partij onder druk zette,
- en een conflict in de hand werkte waarvan de gevolgen voorzienbaar waren.

11. Disproportionele last voor de burger en structureel machtsmisbruik

Alles overziend is sprake van een situatie waarin een individuele burger, die te goeder trouw handelde, transparant was en met eigen middelen een onderneming wilde overnemen, structureel is tegengewerkt door een bestuursorgaan dat beschikte over:

- informatievoorsprong,
- institutionele macht,
- interne afstemming buiten mijn zicht,
- en de mogelijkheid om publieke middelen in te zetten ten gunste van een andere partij.

De lasten van deze handelwijze zijn eenzijdig bij mij terechtgekomen:

- financieel;
- professioneel;
- emotioneel;
- en in tijdsbeslag.

Daar staat tegenover dat de gemeente:

- intern alternatieven heeft kunnen voorbereiden;
- risico's voor zichzelf heeft afgewogen;
- en uiteindelijk haar voorkeursscenario heeft kunnen realiseren.

Dit raakt aan de kern van behoorlijk bestuur en roept ernstige vragen op over:

- zorgvuldigheid;
- gelijkheid van behandeling;
- transparantie;
- en de wijze waarop met burgerrechten wordt omgegaan wanneer deze botsen met bestuurlijke voorkeuren.

12. Conclusie en noodzaak tot onafhankelijk integriteitsonderzoek

Gelet op het voorgaande is sprake van een samenhangend en structureel patroon waarin:

- een regulier overnametraject door een particuliere koper met eigen middelen is getraineed en gefrustreerd;
- binnen de gemeentelijke organisatie intern overleg heeft plaatsgevonden over het “ervoor gaan liggen” van dat traject;

- daarbij expliciet is besproken dat dit zou kunnen leiden tot het niet doorgaan van de overname en mogelijke aansprakelijkheid richting de verkopende partij, zonder dat mijn positie en schade als koper daarin zijn betrokken;
- parallel daaraan een alternatief scenario is voorbereid en gerealiseerd, waarbij een door de gemeente gewenste partij met publieke middelen is gefaciliteerd;
- essentiële randvoorwaarden (met name de huurovereenkomst) in mijn traject structureel zijn vertraagd, terwijl voor de opvolgende partij wél voortgang is gerealiseerd;
- het dossier inhoudelijk is behandeld door meerdere functionarissen die zelf betrokken waren bij besluitvorming, waaronder:
  - [redacted] (cultuur / integriteitsvraagstukken),
  - [redacted] (vastgoed / beleidsmatige duiding),
  - [redacted] (huurcontracten én later Woo-behandeling),
  - en op bestuurlijk niveau wethouder Blansjaar;
- verslaglegging onvolledig en niet toetsbaar is gebleven, onder meer door het ontbreken van correcte notulen van gesprekken waarbij [redacted] betrokken was;
- verzoeken om transparantie, waaronder een integriteitsonderzoek en volledige Woo-openbaarmaking, zijn afgewezen of vertraagd door direct betrokken afdelingen.

Deze samenloop van feiten roept ernstige vragen op over:

- onafhankelijkheid van besluitvorming;
- belangenverstrengeling;
- proportionaliteit van bestuurlijk handelen;
- en de bescherming van burgerrechten in een traject waar publieke en private belangen door elkaar zijn gaan lopen.

13. Afbakening van het integriteitsonderzoek

Het door mij verzochte integriteitsonderzoek ziet niet op beleidsinhoudelijke keuzes als zodanig, maar op de wijze waarop deze tot stand zijn gekomen.

Het onderzoek zou zich naar mijn oordeel ten minste moeten richten op:

1. de interne besluitvorming rondom het traineren van het overnametraject;
2. de rol en onderlinge afstemming van betrokken ambtenaren en bestuurders;
3. de omgang met belangen van een reguliere koper versus een gesubsidieerde opvolger;
4. de onafhankelijkheid van dossierbehandeling bij Woo-verzoeken en integriteitsvragen;
5. de volledigheid en betrouwbaarheid van verslaglegging en informatievoorziening;
6. de inzet van publieke middelen in relatie tot het laten stranden van een lopend traject.

Een onderzoek door dezelfde afdelingen of functionarissen acht ik niet passend. Alleen een onafhankelijke toets, buiten de direct betrokken organisatieonderdelen, kan het noodzakelijke vertrouwen herstellen.

14. Verzoek

Op grond van het bovenstaande verzoek ik u:

- een onafhankelijk integriteitsonderzoek te laten verrichten naar de gang van zaken zoals hierboven uiteengezet;
- daarbij alle relevante interne stukken, correspondentie en besluitvormingsdocumenten te betrekken;
- en mij te informeren over de wijze waarop dit onderzoek wordt ingericht en door wie dit zal worden uitgevoerd.

Dit verzoek staat los van mijn aansprakelijkstelling en eventuele civielrechtelijke trajecten. Het ziet uitsluitend op de vraag of binnen de gemeente Zoetermeer is gehandeld overeenkomstig de eisen van behoorlijk bestuur, integriteit en zorgvuldigheid.

15. Slotopmerking

Dit verzoek wordt in dit stadium opgesteld en ingediend met als doel een zorgvuldige en onafhankelijke beoordeling mogelijk te maken.

Indien geen onafhankelijke route wordt geboden, behoud ik mij uitdrukkelijk het recht voor dit dossier voor te leggen aan de Ombudsman en andere toezichthoudende instanties.

Ten overvloede merk ik expliciet op dat dit integriteitsverzoek is bedoeld als een formeel verzoek en niet louter als een vrijblijvende kennisgeving. Dit document dient te worden aangemerkt als een officieel verzoek tot het instellen van een onafhankelijk integriteitsonderzoek.

De omstandigheid dat dit verzoek gelijktijdig wordt gedeeld in het kader van lopende Woo-procedures en aansprakelijkheidskwesties, doet aan het formele karakter daarvan niet af. Dit verzoek beoogt juist te voorkomen dat verdere escalatie noodzakelijk wordt, maar behoudt nadrukkelijk zijn rechtsgevolg indien geen onafhankelijke route wordt geboden.

Met vriendelijke groet, J